

För att utreda frågan om åtgärder för att nedbringa väntetiderna vid *sinnesundersökningar i brottmål* m. m. har justitieministern tillkallat sakkunniga. I direktiven för utredningen uttalas, att det med största skyndsamhet bör utredas om väntetiderna kan nedbringas genom att noggrannare och mera tidskrävande undersökningar förbehålles sådana allvarliga och svårbedömda fall, där sådan undersökning är mest behövlig, under det att i andra fall undersökningen sker på det sätt som tillgängliga arbetskrafter medger. Även andra åtgärder bör övervägas, bl. a. om den nuvarande obligatoriska granskningen av utlåtandena i medicinalstyrelsen kan upphöra. Ett särskilt problem är att finna utvägar så att de undersökningsresultat som framkommer beträffande samma person inom kriminalvård och socialvård bevaras i sådan form och hålles tillgängliga på sådant sätt, att de kan utnyttjas icke blott för den behandling, för vilken de tillkommit, utan även för fortsatta undersökningar då behov därav uppkommer. Sakkunniga i utredningen är borgmästaren *Erik Bendz* och assessorn *Nils Rappe* samt överläkarna *Carl Erik Uddenberg* och *Lars-Ingemar Lundström*.

Statssekreteraren i justitiedepartementet *Sven Edling* har utnämnts till justitieråd fr. o. m. den 1 juli 1953. Till statssekreterare i departementet har utsetts lagbyråchefen, hovrättsrådet *Björn Kjellin*.

Carl Holmberg.

Meddelelser.

ADOLF SCHÖNKE DÖD.

Professor ved universitetet i Freiburg, dr. jur. *Adolf Schönke* er død den 1. maj 1953 efter en kortvarig sygdom. Han var en af den nye tyske kriminalvidenskabs førende skikkelser. Midt i et utrætteligt arbejde og med en vidtspændende litterær produktion af høj kvalitet bag sig er han blevet revet bort i en alder af kun 44 år. Blandt nordiske kriminalister var han særlig kendt som forfatter af en fortrinlig kommentar til den tyske straffelov (for nylig udkommet i 6. udgave) og som medredaktør af Zeitschrift für die gesamte Strafrechtswissenschaft. Schönke, der var grundlægger af det dygtigt arbejdende Institut für Ausländisches und Internationales Strafrecht, var på sin side vel kendt med nordisk kriminalret og kriminologi. Han øvede en betydelig indsats for en genknytning af de kulturelle og faglige forbindelser mellem tysk og udenlandsk kriminalvidenskab, og hans alt for tidlige bortgang er et tab, der rammer denne videnskab også udenfor Tysklands grænser.

Stephan Hurwitz.

FN OG DE NORDISKE KRIMINALISTFORENINGER.

I De forenede Nationers palæ i Genève mødtes den 17. december 1952 repræsentanter for de af FN som „specialized agencies and internatio-

nal organizations“ anerkendte kriminalistiske foreninger m. v. til udveksling af erfaringer og synspunkter. Repræsenteret ved konferencen var International Law Association, Association Internationale de Droit Pénal, Société Internationale de Criminologie, Bureau International pour l'Unification de Droit Pénal, International Association of Juvenile Court Judges, International Union for Child Welfare, Société de Législation comparée, International Labour Organization, International Federation of High Police Officers, Commission Internationale de Police Criminelle, Nordic Association of Criminalists (de nordiske kriminalistforeningers internationale komité), Howard League for Penal Reform, Société Internationale de Defense Sociale, Catholic International Union for Social Service, International Conference of Catholic Charities, International Statistical Institute, International Council of Women og World Health Organization.

På mødet redegjorde professor Stephan Hurwitz for de nordiske kriminalistforeningers virksomhed, medlemstal og betydning og omtalte særlig de nordiske kriminalistmøder og Nordisk Tidsskrift for Kriminalvidenskab samt den interesse for et bredere internationalt samarbejde på det kriminalistiske område, som har givet sig tilkende i de nordiske lande bl. a. ved dannelsen af de nordiske kriminalistforeningers internationale komité.

Forhandlingerne udmundede i en resolution, der fremhæver betydningen af det internationale samarbejde med henblik på forebyggelse af kriminalitet og behandling af lovovertrædere og opfordrer De forenede Nationer til at videreføre sin ledende rolle i dette arbejde.

AMERIKANSK RETTSMEDICIN.

Fra professor *Gabriel Langfeldt* har NTfK modtaget nedenstående rejsebrev, dateret Chicago, 10. marts 1953.

Academy of Forensic Sciences holdt årsmøde i Chicago 26., 27. og 28. februar i år. Denne forening er en sammenslutning af repræsentanter fra alle vitenskapsgrener som i U. S. A. arbejder innenfor kriminalologien. Foreningen har kunn vært i virksomhet i 5 år, men å dømme etter tilslutningen og kvaliteten af de ca. 50 foredragene som ble holdt synes tiltaket å ha vært meget fruktbringende.

De fleste emner ble behandlet i fellesmøte, men der var også seksjoner for behandling av rene kriminalbiologiske politisaker, toksikologi, patologisk anatomi og rettspsykiatri.

Av emner som ble behandlet i fellesmøte skal nevnes:

Rettsmedisin og Toksikologi. Ugunstige virkninger av antibiotiske midler. Suicid ved naturlig gass. En analyse av 300 tilfelle av selvmord. Selv holdt jeg i fellesmøte foredrag om den norske sikringsparagrafen.

Av de foredrag jeg hadde anledning til å påhøre fant jeg at den utvidte anvendelse av røntgen i identifiseringen av likrester hadde meget stor interesse. Videre et par foredrag om identifikasjon av blod ved hjelp av precipitintesten og photronelectrometer. Interessant var også

en stor statistikk over de forskjellige blodgruppers forhold i Paternitetssaker. Resultatene viste at ved forskjellige kombinationer kunne paternitet nu utelukkes i 50 % av tilfellene.

Foredrag om løgnedetektoren, utnyttelse av eksperter i håndskrift og om politivitenskap („Police Science Survey“) rent generelt var også meget givende.

Intet foredrag kunne dog, hverken hva form eller innhold angår, måle seg med den ca. $\frac{3}{4}$ time lange tale som „Operating Director“ ved Chicago Crime Commission holdt ved banketten. Emnet var „Barbarians in our Midst“. I en sterkt emosjonelt preget fremstilling ble det rullet opp for tilhørerne hvorledes underverdenen i alle store byer like opp til våre dager leilighetsvis hadde dirigert kommunalpolitikken og tildels også øvet innflytelse på enkelte ledende senatorer. Både gangsternes, de ledende guvernørers og senatorers navne og forsyndelser ble offentliggjort og direktøren avsluttet den hektiske tale med en flammende appell til alle tilstedeværende om hver for seg på sine hjemsteder å arbeide for å få valgt pålitelige folk som ikke var i lommen på gangsterne, i ledende stillinger. En fikk faktisk inntrykk av at United States affærer for en ikke uvesentlig del influeres av gangstere og som det så ofte hender normenn herover måtte også jeg prise meg lykkelig over å tilhøre en nasjon som kan rose seg av å ha et hederlig rettsvesen og hvor korrupsjon er praktisk talt ukjent.

Gabriel Langfeldt.

DANSK KRIMINOLOGISK SELSKAB

afholdt møde den 23. marts 1953. Statsadvokat K. Kirchheiner talte om Tiltalefrafald. Foredraget vil fremkomme i NTK, 3. h. 1953.

DEN NORSKE KRIMINALISTFORENING

hadde den 15. mai 1953 fellesmøte med Norsk psykiatrisk forening. Dr. Bremer redegjorde for en etterundersøkelse han hadde foretatt av legalt kasterte i tidsrummet 1935—49. I den etterfølgende diskusjon deltok overleke Hoffmann, professor Ødegård, dr. Bassøe, professor Andenæs, overlege Kinnerød, overlege Leikvam og overlege Anchersen.

Ca. 100 personer var til stede på møtet, som ble ledet av formennene i de to foreninger, professor Andenæs og overlege Anchersen.

A. B.

SVENSKA KRIMINALISTFÖRENINGEN

höll ordinarie årsmöte den 8 och 9 maj 1953 i Stockholm. Dansk Kriminalistforening representerades av landsdommer *Jørgen Trolle*, Kriminalistföreningen i Finland av professor *Brynolf Honkasalo* och Den Norske Kriminalistforening av høyesterettsadvokat *Rolv Ryssdal*.

Förhandlingsämne var det av straffrättskommittén nyligen framlagda förslaget till brottsbalk (SOU 1953:14). Den 8 maj behandlades „Brotten mot person“ med justitierådet *Nils Beckman* som inledare, och den 9 maj „Allmänstraffrättsliga frågor“ med hovrättsrådet *Hugo*

Digman och „Ärekränkning“ med hovrättsfiskalen *Sten Rudholm* som inledare.

Vid årsmötet omvaldes till ordf. i föreningen överdirektören *Hardy Göransson* och till styrelseledamöter justitierådet *Nils Beckman*, prof. *Ivar Agge*, borgmästaren *Erik Bendz*, riksåklagaren *Maths Heuman*, med. lic. *Gustav Jonsson*, advokaten *Hugo Lindberg*, statsåklagaren *Gustaf Persson*, prof. *Ivar Strahl* och prof. *Folke Wetter*. Nya ledamöter i styrelsen blev hovrättsfiskalen *Carl Holmberg* och direktören *Gunnar Rudstedt*. Inom styrelsen har Beckman utsetts til v. ordf. och kassaförvaltare och Holmberg till sekr.

C. H.

Litteratur.

Olof Kinberg: Lagen och de psykiskt sjuka. Vår Tids Medicin. Stockholm, Albert Bonniers förlag. 267 sider.

Bogen, der behandler aktuelle retspsykiatriske problemer, er en omarbejdet og udvidet udgave af Kinbergs „Lagen och de sinnessjuka“, som udkom i Stockholm i 1926 i serien „Medicinskt folkbibliotek“. I sin nye skikkelse er den inspireret af den sidste tids kriminalpolitiske grundtanker, og de senere lovændringer er indarbejdet i stoffet.

Forfatteren indleder bogen med et historisk afsnit (side 18—66), hvorefter følger en gennemgang af den kriminalretlige behandling af de psykiske abnormiteter (side 67—123) og de civilretlige konsekvenser af de samme lidelser (side 124—219). Bogen afsluttes af 3 kapitler om henholdsvis sterilisation, abortproblemet og kastration (side 220—267).

Kinberg gennemgår kritisk den svenske straffelovsændring af 1945 og påpeger bl. a., at området for straffrihed som følge af sindslidelser formelt blev udvidet ved den nye straffelov, medens der i realiteten var tale om en indskrænkning, idet den tidligere praksis, der havde udviklet sig under den gamle straffelov af 1864, hvorefter psykopati medførte straffrihed, nu er bortfaldet, således at psykopati herefter kun undtagelsesvis begrunder straffrihed. For så vidt angår de varige sindslidelser, er de tidligere utilregnelighedskriterier bortfaldet, men for de kortvarige psykiske abnormtilstande er de tidligere kriterier „ej till sig visste“ og „medvetsløst tilstand“ nu erstattet af vendingen „är från sina sinnens bruk“, hvorom forfatteren med rette siger, at dette psykologiske kriterium er lige så ubegribeligt, som de før anvendte.

Forfatteren behandler særlig indgående reglerne om „förvaring“ (der svarer til psykopatförvaring herhjemme) og „internering“ (der svarer til sikkerhedsförvaring) og konkluderer deri, at efter at „förvarings“-klientellet er bestemt som dem, der er af „sinnesbeskaffenhet som avviker från det normala“, er den oprindelige og (efter Kinbergs mening) fiktive sondring mellem „förvarings“- og „internerings“-klientellet praktisk talt bortfaldet, idet også „internerings“-klientellets sindstilstand må antages at afvige fra det normale, og konsekvensen